

NAGYSZOMBAT**B év**

1– 5 oldal

Olv.: Kiv 14,15-15,1 – Ez 36,16-28 – Róm 6,3-11 – Lk 24,1-12

Az asszonyok a sírnál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! A nap lement már, ahogy énekeltük. A fényt szeretnénk ünnepelni. Jézus Krisztust köszöntjük, aki olyan értékeket hozott világunkba, amely értékek csak ezzel a fogalommal fejezhetők ki:

Feltámadás!***A feltámadás mindennapjaink világához tartozik!***

Ma ezen a kora esti ünnepségünkön azért imádkozunk, hogy Isten gyújtson világosságot a szívünkben, fölismerjük Jézus Krisztus üzenetét és példája szólítson meg bennünket. Keresztény küldetésünk, hogy meg tudjuk mutatni a világnak: az a közösség, amely Jézus Krisztus körül jön létre, az kívánatos!

Nagyon jó lenne, ha azok,
akik most még távol vannak,
valamit megsejtenének azon közösségek értékeiből,
amely közösségek Krisztusban születtek,
Krisztusból táplálkoznak és Krisztus követői!

Ez keresztény küldetésünk***és ez az egyetlen ajándékunk a világ számára!***

Ha becsületesen tesszük a dolgunkat,
abban nincs semmi rendkívüli.
Abban már igen, ha tisztességes családi életet élünk!
Abban már igen, ha az emberek megsejtik azt,
hogy mi tudunk egymásért áldozatot hozni!
Ezekből a kapcsolatokból egy új világ születhet!

Arra az útra fordítsuk figyelmünket, amely utat Jézus mutat nekünk, amely úton ő a világosság! Aki Jézus nyomában jár, az nem téved el! Ebben a szent reményben kezdjük nagyszombati ünneplésünket a fény liturgiájával!

Tűzszentelés és a húsvéti gyertya megszentelése

Van-e nagyobb öröm, amikor az ember kiutat talál? Amikor szorongatja a bánat, amikor szinte minden kilátástalannak tűnik, akkor van-e nagyobb öröm, ha legalább gyúl egy picinyke fény!

A fény***mindig a kivezető utat jelenti számunkra!***

***A hívő ember számára Krisztus az út,
aki életre vezet bennünket!***

Az udvarról körmenettel jövünk be a templomba!

Kedves Testvérek! Nem azért hoztuk be a fényt, hogy elrejtjük! A fény arra való, hogy gyertyatartóra tegyék és világítson a háznak, nekünk, akik Krisztusból akarunk élni! Ez a fény nem a mienk, Krisztus a fény, a világosság mindenkié!

***A mi feladatunk,
hogy ezt a fényt kivigyük az emberek közé,
hogy oszoljon a sötétség!***

A fényt ránk bízták, ez Isten ügye a mi ügyünk! Ezt a keresztyén küldetésünket kell ma elmélyíteni! Az Isten teremtette gyönyörű szép világ és az Isten akarta életünk mintha veszélybe került volna! Istennek megköszönjük a teremtett világot és megígérjük, hogy jobban vigyázunk rá, mert reményeink szerint utánunk is jönnek emberek, nekik is ez a föld lesz az otthonuk! Megígérjük Istennek, hogy jobban vigyázunk az emberi életre, nem tagadjuk meg, mert az élet a megszületett emberekben van jelen! Szép a világ, csodálatosak a teremtmények, de a teremtett világ koronája az ember! ***Nagy a felelősségünk!***

A fölött ujjongunk, hogy Istenben újjászülethetünk!

Az olvasmány - amit az előbb hallottunk, - egy népnek a szabadság felé vezető útját mutatja. A vízben újjászületett ember szabadságra születik, amely szabadságot semmi sem korlátozza, mert Isten komolyan gondolja az ember szabadságát! Ugyanakkor a keresztségben az ember Isten segítségét is megkapja, hogy Isten tervei valóra válhassanak az életünkben, cselekedeteinkben! Egyszerűen így mondanám:

Isten szabadságot ad nekünk a jóra!

Szentbeszéd

Keresztúton a világ!

Kedves Testvérek! Egyik napilapunk címlapján nagy betűkkel ezt olvashatjuk! Sajátos hír, ennek kifejtésével nem találkozunk az újságban! Federico Cantalamessa atya kapucinus szerzetes a Szentatya felkérésére nagypénteken Rómában a Szent Péter Bazilikában arról beszélt, hogy keresztyének százezreit üldözik el szülőhelyükről, százezreket ölnek meg! Talán ezekre az atrocitásokra gondolnak, amikor ilyen üzenettel állnak elő: ***keresztúton a világ!***

***Csak hogy ez nem a világ keresztútja!
Ez a keresztyének keresztútja!***

Arról nincs szó mit jelent az, hogy a világ van keresztúton!

A keresztút halálba vezet! Mire megyünk azzal, ha a világ a halálba zuhan? Mi van utána? Ez a világ, amely állítólag keresztúton van, nem hisz Istenben! A folytatás csak Istennel lehetséges! Arról nem is beszélve, hogy keresztutat Jézus járt, az a Jézus, aki Istennel járt a keresztúton és aki az Isten akaratát tette magáévá!

***Jézus, amikor útjának végére ért,
akkor azt mondta: Beteljesedett!
Beteljesedett a mű!***

Jézus azért jött erre a világra, hogy valamiképpen megtanítsa bennünket arra, hogyan kell járni a keresztúton együtt Istennel, mert keresztút az élet!

Jézus azt tanítja,
 hogy csak úgy tudjuk megőrizni önmagunkat az úton,
 ha Istennel együtt megyünk!

Ezen az úton nagyon sokat tehetünk egymásért!

***A döntő ajánlás, amit Jézus tesz:
 Atyám, kezébe ajánlom az életemet!
 Jézus azért teszi ezt az ajánlást, mert tudja,
 hogy Isten kezében van az élet!***

Ha ezen a kérdésen elgondolkodunk, akkor hagyjuk magunk mögött ilyen értelemben a keresztet! Tegnap elméltünk a kereszt üzenetéről. Ma nagyszombat van.

Húsvét ünnepére készülünk! Az életre készülünk

Nagyon ébernek kell lennünk, amikor hangzatos dolgokkal találkozunk, akár újságokban, rádióban, televízióban. A feltámadás titkáról csak a hit erejével lehet beszélni, mert mi a feltámadás? A feltámadás azt jelenti, hogy mi úton járó lények - nevezhetjük ezt az utat keresztútnak, - Jézus tanításában azt ismerjük fel, hogy ennek a földi életnek nem csupán emberi dimenziója van! ***A kérdés itt megfordul!*** Ha a feltámadásról csak úgy gondolkodunk, hogy egyszer majd jön a vég, aztán valami utána, ***akkor elvettük!***

***A feltámadás üzenete azt jelenti,
 hogy isteni dimenzióban nézhetjük az életünket,
 gondolkodhatunk az életünkről!***

A világ, amelyben élünk, az isteni dimenziót kivonta, csupán ***emberi dimenzióban*** gondolkodik. Ez a mindennapok nyelvén azt jelenti, hogy a világ beállt a fogyasztásra. Az isteni dimenzió nélküli világ fogyaszt, keményebben fogalmazva tenyészt életet. Igen, ez a halálba vezet!

A feltámadás hitében Jézus Krisztus bennünket,
 akik Isten képére és hasonlatosságára teremtettünk,
 megajándékoz azzal a felismeréssel,

hogy mi Istenhez tartozunk!

Ez egy másik dimenzió, az isteni dimenzió!

***Ez azt jelenti, hogy az ember önmaga fölé nőhet!
 Ez az egyetlen lehetőségünk!
 Ha ezt elvetjük, akkor egyszerűen aláhullunk!***

Tegnap az elmélkedésben csak egy mondattal említettem: Ezer lépés előre egyetlen lépést sem jelent fölfelé! Rohanunk előre! Büszkéek vagyunk mindarra, amit produkálunk. Azt hisszük, hogy a technika, a fejlődés, a haladás életünk értelme.

Ez fontos lehet, de az ember életének van egy másik dimenziója! Ezeken a kérdéseken gondolkodtam, amikor a húsvéti üzenetet megfogalmaztam magamnak, meg azoknak, akikre rábízam ezt az üzenetet.

Jézus ki akar emelni bennünket a halálból

Mit tudunk mi kezdeni Krisztus szeretettörvényével, mert erről van szó! Hogyan tudunk kiemelkedni csupán a tenyésztett világból? Hogyan tudunk kiemelkedni abból a gondolkodásból, hogy Isten ránk bízta a földet és akkor azt tehetünk vele, amit akarunk, kizsigerelhetjük, kifoszthatjuk. Gondolkodhatunk ilyen szűk látókörűen, mintha azt terveznénk, hogy utánunk nem jön már senki. Jézus ebből a gondolkodásból akar kimenteni minket, meg abból, hogy többre tartjuk magunkat annál, hogy csak eszünk, meg szeretkezünk. Végeredményben a tenyésztett élet ezt jelenti! Ezzel is óvatosnak kell lenni, mert lassan az emberek egyre többet beszélnek arról, milyen fontos az, hogy mit eszünk. Arról már nem is mernek beszélni, hogy a kapcsolatainknak mi az értelme és célja! Mintha csak azért teremtett volna az Isten férfit, meg nőt, hogy szeretkezzenek. Miközben elfelejtettük azt, hogy szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet! Az élet a megszületett gyerekeinkben jelenik meg a földön!

Jézus ki akar bennünket emelni ebből a nagyon földre néző emberi világból!

Az ember önmagát adja! Ez a szeretettörvény beteljesítése

Itt kell elgondolkodni azon, mit tettünk Jézus szeretettörvényével? Mi Jézus szeretettörvénye? Jézus szeretettörvénye pontosan az, ami a feltámadás titkát bontja ki számunkra! Jézus, amikor elkezdte tanítóútját, akkor azt mondja: nem azért jöttem, hogy megszüntessem a törvényt és a prófétákat, nem megszüntetni jöttem, hanem beteljesíteni! Erről van szó! Ezen kell elgondolkodnunk!

***Az isteni dimenzió arra szólít fel bennünket,
mit jelent beteljesíteni Jézus szeretettörvényét!
Sajnos az az érzésem, hogy mi elvittük
gyenge, réveteg, emberi világba ezt a szeretettörvényt!***

A húsvéti üzenetben azt a tanulságos szellemi találkozást idéztem, amit ***egy könyv olvasása*** jelentett számomra. Ebben a könyvben egy rabbi Jézussal beszélget, aki jószándékú, tiszteli a keresztények hitét és érdekli is. Ő hívő zsidó. Lelki, szellemi párbeszéd az egész könyv. A végén a rabbi nagy tisztelettel elköszön Jézustól és azt mondja: ő marad az örök Izraelnél. Mi meg maradunk az örök Jézusnál! Miért?

Ebben a könyvben a törvény beteljesítéséről van szó és rabbi a kérdező, rabbi a válaszoló. A Szentírás azt mondja: Nem szabad elvenni egy vesszőcskét sem a törvényből és nem szabad hozzáadni semmit ehhez a törvényhez! Akkor a rabbi fölteszi azt az izgalmas kérdést, hogy Jézus és én mit vettünk el a törvényből? A rabbi válaszol: semmit. Mit adtam hozzá én a törvényhez? A rabbi válaszol: semmit.

***Mit adott hozzá Jézus a törvényhez? Önmagát! Itt van a kulcs!
Jézus szeretettörvénye
csak akkor tud érvényesülni ebben a világban,
ha az ember odaadja önmagát!***

Különben a világ maga alá temet bennünket! Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy az ember az isteni dimenzióknak megfelelően magára nézve kötelezőnek tartja ***az önkorlátozást!*** Ugyanakkor a másik lényeges igazság, hogy az ember tudomásul veszi, hogy ***közösségi lény!*** Egy közösségben helye van, amely közösségben ***feladatai, kötelezettségei vannak,*** mert ez

által születik meg a közösség, az emberi kapcsolatokban! Ha a mai világ történéseire figyelek, akkor azt mondom: az ember el kell jusson odáig, hogy a közösségben való léte azt jelenti, hogy **meg kell osztani a javakat!**

Tehát a szeretettörvény beteljesítése,
ez az isteni dimenzió,
ez a feltámadás jelenvalósága a mi világunkban azt jelenti,
hogy az ember magára nézve önkorlátozó,
nem határtalanok a lehetőségei!
Ugyanakkor az ember egy közösség tagja, ami azt jelenti,
hogy megosztjuk a javakat, megosztjuk az életünket!

Ez azért fontos, mert ugyan a világ ezeken a kérdéseken nem gondolkodik különösen a felvilágosodás kora óta. Akkor kezdődött ez a gyalázatos sor, ami elvezetett idáig, hogy az ember elvesztette emberi arcát és embertelen világot teremt!

Miközben a hit távol került az emberektől, a gazdasági emberek – nem régen hallottam a televízióban – arról beszélnek, hogy az emberi társadalom egyensúlya azon múlik, hogy az érdek és az érték milyen egyensúlyban van a világban!

***A gazdasági emberek, akik becsületesen gondolkodnak nagyon érzik,
hogy elhatalmasodott ebben a világban az érdekeltség, az érdek
és az értékek mintha háttérbe szorulnának!***

***A feltámadásra hivatkozó értékek
az önkorlátozás és a közösséghez tartozás!***
Keresztúton a világ!
Mi emberek úton vagyunk!
Ha nekünk van hitünk, akkor ez azt jelenti,
hogy ezen az úton az Istennel járunk!

***Istennel való kapcsolatunk kitágítja a horizontunkat,
sőt fölemel bennünket!***
***Azt jelenti, hogy az ember az Isten elvárásai szerint tervezi az életét,
tervezi az egymással való kapcsolatát! Ez az Isten akarta világ!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Köszönöm az együtt ünnepelt napokat, nagycsütörtököt, nagypénteket és ezt a mai estét. Ezek keresztény életünk emelkedett pillanatai lehetnek! Szeretnék hinni abban, hogy mindenki valamit megsejtett az Isten titkából! Minden egyes ünneplésnek ez ad létjogosultságot! Különben beleesünk abba a hibába, amibe a hitetlenek, hogy a kereszténység valamilyen múltbéli kuriózum. A kereszténység, a vallás civilizációnk alapja, civilizációnk kötőszövege! Ma úgy tűnik, hogy ezt az alapot bombázzák, ezt a szöveget tépdesik! Kétségbe esve kapaszkodunk az Isten után mi, akik hiszünk benne!

***Kívánok mindenkinek nagyon szép ünneplést!
Békés, boldog együttlétet!***

+ Á L D Á S +